

РЕШЕНИЕ

№ 2103

гр. София, 25.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Миладинова и при участието на прокурора Малинова, като разгледа дело номер **2774** по описа за **2010** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 25. 02. 2010 г. по НАХД № 11548 / 2009 г., С районен съд, НК, 9 състав е отменил наказателно постановление (НП) № Р-10-196 / 14. 09. 2009 г. на заместник – председателя на Комисията за Ф. Н., ръководещ управление „Застрахователен Н.“, с което на ЗАД „А. Б., на основание чл. 319, ал. 2 от Кодекса за застраховането е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв., за нарушение на чл. 107, ал. 1 от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощника на Комисията за Ф. Н., в която се моли същото да бъде отменено като неправилно. Счита, че в случая неправилно е прието от страна на районния съд, че срока по чл. 271, ал. 1 от КЗ е специален по отношение на този установен в чл. 107, ал. 1 от КЗ. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено оспореното решение и потвърдено издаденото НП.

В съдебно заседание касационния жалбоподател, чрез упълномощения си процесуален представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, чрез постъпил в съда писмен отговор по жалбата, моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства,

доводите и възраженията на страните, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля М, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

От фактическа страна районният съд е приел за установено следното:

На 26. 09. 2008 г. в ЗАД „А. Б., е предявена претенция за изплащане на обезщетение за изплащане на застрахователно обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди от М С Ч. Претенцията е заведена на основание застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите.

С писмо от 21. 10. 2008 г. застрахователното дружество и поискало от увреденото лице, чрез неговия представляващ, да представи документи, имащи значение за установяване на основанието и размера на предявената претенция за изплащане на обезщетение.

На 03. 11. 2008 г. исканите документи са представени на застрахователното дружество.

С писмо от 19. 11. 2008 г. застрахователят е уведомил увреденото лице, че е определил застрахователното обезщетение и го поканва да се запознае с подготвения споразумителен протокол.

С писмо вх. № 91-02-1083 / 19. 11. 2008 г. в КФН е постъпила жалба от пълномощника на увреденото лице, за забавено произнасяне по заявената щета.

На 01. 04. 2009 г. бил съставен АУАН № Р-06-158, връчен на същата дата, в което нарушението било квалифицирано като такова по чл. 107, ал. 1 от КЗ.

Въз основа на така съставения акт е издадено оспореното наказателно постановление № Р-10-196 / 14. 09. 2009 г. на заместник – председателя на Комисията за Ф. Н., ръководещ управление „Застрахователен Н.”.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав не споделя констатациите на СРС, че нормата на чл. 271, ал. 1 от КЗ е специална спрямо тази на чл. 107, ал. 1 от КЗ.

Съгласно чл. 107, ал. 1 от КЗ, в срок 15 дни от представянето на всички доказателства по чл. 105 застрахователят трябва да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащането.

На основание чл. 271, ал. 1 от КЗ, срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да бъде по-дълъг от три месеца от нейното предявяване пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции.

Сроковете установени в горепосочените норми не са в положение на специален спрямо общ, тъй като тримесечния срок е крайния срок в който следва да се произнесе застрахователя, но самото произнасяне се дължи в 15-дневния срок от постъпване на всички необходими документи.

В подкрепа на посоченото е разпоредбата на чл. 18, ал. 1 от Наредба № 24 от 8.03.2006 г. за задължителното застраховане по чл. 249, т. 1 и 2 от Кодекса за застраховането и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства, съгласно която, обезщетението по задължителната застраховка

"Гражданска отговорност" на автомобилистите се определя и изплаща от застрахователя в 15-дневен срок, след като застрахованият или увредените трети лица са представили всички изискани документи, свързани с установяването на събитието и размера на вредите, но не по-късно от 3 месеца от датата, на която претенцията по застраховката е била заведена.

Предвид изложеното, неправилно от страна на районния съд е отменено процесното НП, само поради изложеното в решението съображения.

В същото време, обжалваното решение на СРС, с което е отменено наказателното постановление следва да бъде оставено в сила, макар и на други основания.

В конкретния случай, видно и от самото наказателно постановление, 15-дневния срок от датата, на която са представени документите по чл. 105 от КЗ, е изтекъл на 18. 11. 2008 г. и нарушението е извършено на 19. 11. 2008 г.

По делото обаче не се спори, че на 19. 11. 2008 г. от страна на застрахователното дружество е изпратено писмо, с което застрахователят е уведомил увреденото лице, че е определил застрахователното обезщетение и го поканва да се запознае с подготвения споразумителен протокол.

Действително, срока за произнасяне е изтекъл на 18. 11. 2008 г., но на датата, на която се твърди, че е извършено нарушението е налице вече произнасяне от страна на застрахователя, поради което настоящия съдебен състав приема, че макар и да е налице формално нарушение, същото е малозначително.

След като не е извършил преценка, относно наличието на малозначителен случай, органа е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, водещо до отмяна на обжалваното наказателно постановление, тъй като преценката за маловажност се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол, на основание Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на тълк. н. д. № 1/2005 г., НК.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, макар и не по изложените в него мотиви, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд С. - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 25. 02. 2010 г. по НАХД № 11548 / 2009 г. на С районен съд - Наказателна колегия, 9 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.